

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ (ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ)

Έν Ἑλλάδι Δραχ. 10
 Ἀλλοδαπῆς 4ε. γρ 10

Ἀρχεται ἀπὸ τῆς πρώτης ἐκάστου
 μηνός.

ΑΓΩΝ

ΕΚΙΔΕΤΑΙ ΚΑΤΑ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΝ

Πᾶσα αἰτήσις ἀφορώσα εἰς τὸ φῶλλον ἀπευθύνεται
 Πρὸς τὸν κ. Ι. Λαμπρόπουλον, δικηγόρον
 Ὀδὸς Ἱπποκράτους 5.

Τὰ χειρόγραφα δὲν ἀποδίδονται

ΟΡΓΑΝΟΝ ΕΡΕΥΝΗΣ ΤΩΝ ΗΘΙΚΩΝ ΚΑΙ ΥΛΙΚΩΝ ΔΥΝΑΜΕΩΝ ΤΟΥ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΕΘΝΟΥΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ τῇ 3 Ὀκτωβρίου 1902.

Υπεσχόμεθα ἐν τῇ τελευταίᾳ τοῦ «Ἀγῶ-
 νος» φύλλῳ νὰ διευκρινήσωμεν τὴν διπλωμα-
 τικὴν θέσιν τῆς Ἑλλάδος ἐν τοῖς ἀφορώσιν εἰς
 τὴν ἑλληνικὴν χερσονήσον ζητήμασιν, ὑπὲρ
 ὧν αὕτη εἶπερ τι καὶ ἄλλο κράτος ἐνδιαφέ-
 ρεται.

Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως ταύτης σπανίως ἡρε-
 νήσασιν τὰ καθ' ἡμᾶς πράγματα οἱ Ἕλλη-
 νες. Ὡς ὅλοι οἱ τὸν πολιτικὸν βίον νήπιοι λαοὶ ἐ-
 κυλινδῶμεθα μέχρι τοῦδε ἀνεμεμάστιτοι ἀπὸ
 τῆς μῆδς πρὸς τὴν ἄλλην τῶν Μεγάλων Δυ-
 νάμεων ἐλαττήριον ἐκαστὴ κινήσεως ἔχοντες
 ὅ,τι οἱ κορυφώτεροι καὶ νεαρότεροι τῶν ἐραστῶν,
 τὴν ἀπλὴν καὶ εὐγενή, ἀλλ' ἥκιστα πρακτικὴν
 αἰσθηματικότητα. Εὐαίσθητοι πρὸς πάντα τρυ-
 φερὸν λόγον, πρὸς πᾶσαν θεραπείαν τῆς μα-
 ταιότητος ἡμῶν, ἐτονίζομεν λυρικὰς περιπα-
 θείας πρὸς τοὺς μειδιῶντας μειδιάμα φιλικὸν
 καὶ ἐξερρηγνύμεθα εἰς ἀκατασχέτους εὐγλωττα
 κατηγόρητριά κατὰ τῶν ἀντισταμένων εἰς
 τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν προαιωνίων ἡμῶν πόθων
 χωρὶς νὰ ὑποπτευώμεθα κἄν, ὅτι οὐδεμία ἐν
 τῷ κόσμῳ δύναμις ἦτο πολὺ πλεότερον ἡμῶν
 ὑπόχρεως εἰς τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν πόθων τού-
 των καὶ ὅτι ὑπὸ τὴν ἀντίστασιν ἐκείνην ἐκρύ-
 πτετο πολὺ πλεοτέρας στοργῇ πρὸς τὰ ἑλλη-
 νικὰ συμφέροντα ἢ ἐντὸς τῶν ἀνέξεδων καὶ ἀ-
 κινδύνων μειδιαμάτων τῶν ὑποτιθεμένων φίλων.

Καὶ ἐθεραπεύθημεν μὲν ὅπως δὴποτε ἐκ
 τοῦ νοσήματος τῶν τρυφερότητων πρὸς τὴν
 ὑμῶν καὶ Ἀγίαν Ῥωσίαν, ἀν καὶ οἱ ἡλίθιοι
 οἱ ἐξακολουθοῦντες νὰ πιστεύουσιν ὡς εἰς σύμ-
 βολον πίστεως εἰς τὴν παντοδυναμίαν τῶν δυ-
 ναστικῶν συγγενειῶν δὲν ἐξέλιπον τελείως ἐκ
 τοῦ ἐδάφους τῆς Ἑλλάδος, προαγόμεθα δ'
 ὁσημέραι εἰς τὴν κατανόησιν τοῦ γεγονότος,
 ὅτι ἡ Γαλλία, ἡ δύναμις, ὑπὲρ ἧς ἐδαπανή-
 σαμεν ὅλους τοὺς θησαυροὺς τῆς ἀγάπης καὶ
 τῆς ἀφοσίωσης ἡμῶν χωρὶς ἀπὸ τοῦ 1863
 καὶ ἐντεῦθεν μηδεμίαν ν' ἀρυσθῶμεν ὠφέλειαν,
 οὐτε ἔχει οὐτε δύναται πλεόν νὰ ἐνδιαφέρηται
 περὶ τῆς ἑλληνικῆς Ἀνατολῆς ἄλλως ἢ πῶς
 νὰ τοποθετήσῃ ἐπὶ προφανεῖ τῆς ἐθνικῆς ἡμῶν
 ἀκεραιότητος βλάβῃ τοὺς ἐκ τοῦ ἐδάφους αὐ-
 τῆς ἀποπειρομένους καλογῆρους καὶ πῶς νὰ
 ὑψηλῆς δουλικώτερον τὴν φιλοβουλῶν πολι-
 τικὴν τῆς συμμάχου.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ γνώμονος τοῦ αἰσθηματος ἐ-
 κανονίσασιν καὶ τὰς πρὸς τὴν Ἀγγλίαν καὶ
 τὴν Αὐστρίαν ἡμετέρας σχέσεις. Μόλις πρὸ
 ὀλίγου δύναται τις εἰπεῖν νηφαλιώτερον ἡρχι-
 σαμεν δὲ ἀπενεργῶμεν πρὸς τὴν Ἀγγλίαν, ἡ
 δύναμις δὲ, καθ' ἣς ἀνένδοτοι ἐθέρψαμεν συ-
 στηματικὴν τὴν δυσπιστίαν, εἶναι κατ' ἐξοχὴν
 ἡ Αὐστρία.

Ἡ διαγωγή τῆς αὐστριακῆς διπλωματίας
 ἐν τῇ μεγάλῃ τῆς ἐθνεγερσίας ἡμῶν ἀγωνίᾳ
 ἐνεπότισε τὸσον βαθέως τὴν μνησικακίαν εἰς
 τὴν καρδίαν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ κατὰ τῆς δυ-
 νάμεως ταύτης, ὥστε οὐδ' ἀποπέρας κἄν ἐκρίθη
 ἄξιον ὄχι μόνον τὸ νὰ προσεγγίσωμεν πρὸς τὴν
 μοναρχίαν ταύτην, ἀλλὰ καὶ τὸ νὰ βρευνήσωμεν
 ἐπὶ ποῖα συμφέροντα ἔχει ἡ αὐτοκρατορία αὕτη
 ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς χερσονήσου, ποῦ ταῦτα εὐ-
 ρίσκονται εἰς σύγκρουσιν πρὸς τὰ ἡμέτερα καὶ
 τί δυνάμεθα νὰ ἀντιτάξωμεν πρὸς ματαίωσιν
 τῶν ἀντιδράσεων τῆς.

Δὲν πρέπει ἐν τούτοις ν' ἀρνηθῶμεν, ὅτι καὶ
 οἱ ἐν Βιέννῃ, πολιτικὴ καὶ τύπος, μετ' ἀδια-
 καιολογίᾳ πείσματος ἐνέμειναν εἰς τὰς μετ-
 τερνιχείους παραδόσεις τῆς περιφρονητικῆς ἀ-
 διαφορίας, ἵνα μὴ τι βαρύτερον εἴπωμεν, πρὸς
 τὸ ἀρχαιότατον τῆς νοτιανατολικῆς Εὐρώπης
 βασιλεῖον, ὅπερ εὕρισκον δυσαναλόγως μικρόν
 καὶ ἀδύνατον ἀπέναντι τῶν μεγάλων ἐν τῇ Ἀ-
 νατολῇ ἀξιώσεων του, οὐδέποτε θελήσαντες νὰ
 διαγνωσῶσιν, ὅτι εἰς τὰς χεῖρας τοῦ μικρο-
 σκοπικοῦ τούτου βασιλείου εὐρίσκειται ἡ μαγικὴ
 ῥάβδος ἡ κινεῖσα δέκα σχεδὸν ἑκατομμυρίων
 λαὸν ἐν συνεχείᾳ ἀδιακόπῃ ἐραπλούμενον κατὰ
 πᾶσας τὰς ἀκτὰς τῆς ἀνατολικῆς Μεσογείου,
 κυριαρχοῦντα ἐκ τε τοῦ πλήθους καὶ τῆς ἀ-
 παραδειγμάτιστου δραστηριότητος καὶ μεγα-
 λουργίας, διὰ τοῦ ἀνωτέρου αὐτοῦ πολιτισμοῦ
 τῶν ἄλλων λαῶν, διὰ τῆς ὑπερέχου αὐτοῦ καὶ
 ὠμολογημένης πνευματικῆς καὶ ἡθικῆς ῥώμης.

Ἀλλ' οὐδὲ πρέπει ὡσαύτως ν' ἀποκρυβῇ, ὅτι
 αἱ τάσεις πρὸς τὴν πίεσιν τοῦ δικαίου τῶν ἐ-
 θνικοτήτων ἐν τῇ Ἀνατολῇ στρεφόμεναι ἐξαι-
 ρέτως καθ' ἡμῶν τῶν Ἑλλήνων, οἵτινες δι-
 καιούμεθα, πιστεύομεν, νὰ μὴ λησμονήσωμεν,
 ὅτι χθὲς ἔτι εἰς ἡμᾶς ἀνῆκε τὸ ἐν τῇ Ἀνα-
 τολῇ μεγαλοπρεπὲς οἰκοδόμημα τῆς ἑλληνικῆς
 αὐτοκρατορίας, ὅπερ κατηρείπων ἤδη ἡ
 τουρκικὴ βαρβαρότης, ἡ ἀπὸ δύο ἑκατονταε-
 τηρίων μετ' ἐγκαρτίου τρυφερότητος θερα-
 πευομένη ἐν Βιέννῃ, δὲν πρέπει νὰ ἀποκρυβῇ,
 ἐπαναλαμβάνομεν, ὅτι αἱ τάσεις αὗται τελείως
 δὲν ἐξηλείφθησαν ἀπὸ τῶν μεθόδων ἐνεργείας
 τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς.

Αἱ ἐκατέρωθεν ἐνεργοῦσαι κεντροφύγες αὐ-
 ται δυνάμεις συνετέλεσαν, ὥστε Αὐστρία καὶ
 Ἑλλάς νὰ ἀπενεργῶσι πρὸς ἀλλήλας, ὅσας
 δὲν ἐξερρηγνύον ἐν τῷ τύπῳ ἐκ δεδομένης τινὸς
 ἀφορμῆς θύελλα ὕβρεως καὶ ποικίλης ἄλλης
 ἐχθρότητος, ὥστε ἐκατέρωθεν εἰς τὸ ἀντί-
 θετον τῆς γῆς ἡμισφαίριον.

Καὶ ὅμως οὐδεμία τῶν Μεγάλων τῆς Εὐ-
 ρώπης δυνάμεων κεῖται ἐγγύτερον τῆς Ἑλλά-
 δος, πρὸς οὐδεμίαν δ' ἄλλην ὑπάρχει τόση πι-
 θανότης νὰ γειτνιάσωμεν.

Τὴν ἀνεξήγητον ταύτην ἀντίθεσιν φαίνεται,
 ὅτι ἀνέλαβε τὸ ἔργον νὰ λειάνῃ, καὶ εὐχόμεθα
 ἐντελῶς νὰ ἐξαλείψῃ, ὁ σλαβισμός. Τοῦ Σταμ-
 πούλῳ θανόντος, ὁ τεχνητὸς ἀντιρωσικὸς ἐν
 Βουλγαρίᾳ ὀργασμὸς διελύθη, ὡς ἱστοῖς ἀρά-
 χνης, ἔκτοτε δὲ διεγνώσθη ὑπὸ τῶν ἐν Βιέννῃ
 πόσον ἐπλανήθησαν ἀναρτήσαντες σχέδια καὶ
 ἐπιθυμίας ἀπὸ τοῦ ἱστοῦ τούτου. Ἐκτοτε, πι-
 στεύομεν, ἐστρεφᾶν νοτιώτερον τὰ βλέμματά
 των καὶ ἀνεκάλυσαν, ὅτι ὑπάρχει φυλὴ, ἥς τὸ
 ἥμισυ τῆς ἐν τῷ κόσμῳ τούτῳ ἱστορίας ἀπο-
 τελοῦσιν οἱ κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ ἀδιάκοποι καὶ
 νικηφόροι ἀγῶνες, καὶ ἥτις παρὰ τὴν φαινομε-
 νικὴν ἀδυναμίαν αὐτῆς, παρὰ τὴν αὐθαίρετον
 εἰς πολλὰ μερίδια κατάρτησιν καὶ τὴν ἐξασθί-
 νησιν ἐνεκα τούτου τῆς πρὸς ἀντίδρασιν δυνά-
 μεως διεξάγει καὶ νῦν ἐπὶ ἀπανταχοῦ τῆς τουρ-
 κικῆς αὐτοκρατορίας καὶ μόνῃ καὶ παρ' ἄλλων
 ἐπιβουλομένη καὶ ἐν Ἱερουσαλὴμ καὶ ἐν Ἀν-
 τιοχείᾳ καὶ ἐν τῇ ἄλλῃ Μικρᾷ Ἀσίᾳ καὶ ἐν
 Ἀθῶνι καὶ ἐν Βυζαντίῳ καὶ ἐν Μακεδονίᾳ τὴν
 ἀποτελεσματικώτεραν κατὰ τοῦ σλαβισμοῦ
 πάλιν.

Ἰσως εἰς τοῦτο, καὶ εὐχόμεθα εἰς τοῦτο νὰ
 ἐπιβληθῇ ἡ τὰ μάλιστα εὐσιμώτατος προσπά-
 τος τροπῇ τῆς αὐστριακῆς πολιτικῆς ἐν σχέσει
 πρὸς ἡμᾶς τοὺς Ἕλληνας. Ἀπαρτηρήτος
 σχεδὸν—καὶ τοῦτο εἶναι ἀσύγνωστον ἡμῶν
 τῶν Ἑλλήνων λάθος—διήλθεν ἡ εὐνουστάτη
 στάσις τῆς Αὐστρίας κατὰ τὴν δευτέραν πε-
 ριοδὸν τῆς τελευταίας ἐκρήξεως τοῦ κρητικοῦ
 ζητήματος, ἐλάχιστα δ' ἐμελετήσαμεν τοὺς
 μονοῦ περιπαθεῖς λόγους τοῦ κόμητος Γο-
 λουχούσκη ἐν ταῖς κοινοβουλευτικαῖς ἐπιτρο-
 παῖς τῆς Αὐστρίας. Ἀλλ' ἄλλα μαρτυρίαι,
 οἷα ἡ ἐν ἐπιφυλλίδι τοῦ «Ἀγῶνος» δημοσιευ-
 μένη, καταδεικνύουσιν, ὅτι καὶ πρὸ τοῦ πολέ-
 μου ἔτι τὰ ἐν Κρήτῃ ἑλληνικὰ δίκαια εὗρον
 ἀπιστεύτως θερμούς συνηγόρους ἐν Βιέννῃ,
 τοῦτο δὲ ἀποτελεῖ σημαντικώτατον κλεῖδα ἐρ-
 μηνείας τῆς κατ' Ἀπρίλιον τοῦ 1897 συνο-
 μολογηθείσης μεταξὺ Αὐστρίας καὶ Ῥωσίας
 συμβάσεως περὶ τῶν εὐρωπαϊκῶν τῆς Τουρ-
 κίας κτήσεις, ἥς τὸ περιεχόμενον καὶ τοὺς ἐ-
 πιδιωχθέντας σκοποὺς πρώτοι ἡμεῖς οἱ Ἕλλη-
 νες ὀφείλομεν νὰ μάθωμεν.

Εἰς τὰ ἀναμνησθέντα ταῦτα δεδομένα ἡ
 ἐν Ἀδελφίᾳ συνέντευξις τῶν βασιλέων τῶν δύο
 φύσει ἀντισλαβικῶν λαῶν τῆς Ἀνατολῆς πα-
 ρέχει αὐθεντικώτατην πιστοποίησιν τῶν ἀπρο-
 καλύπτων μὲν, ἀλλὰ μὴ ὁμολογουμένων ἀν-
 τιθέτων τάσεων τῶν δύο μεγάλων αὐτοκρατο-
 ριῶν, τῆς Αὐστρίας καὶ τῆς Ῥωσίας, ταύτης
 μὲν προσπαθοῦσης νὰ συμψηφίῃ εἰς κραταίαν
 δύναμιν τοὺς νοτίους Σλάβους, ὅπως ὠθήσῃ
 αὐτοὺς ὡς προσκόπους ἐκ παντοίων διευθύν-
 σεων πρὸς τὸ Αἰγαίον, ἐκείνης δὲ προσπαθοῦ-
 σης νὰ ἐγείρῃ φραγμούς κατὰ τὸν ῥεύματος
 τούτου πάντα τὰ στοιχεῖα, εἰς ἃ ἐμπνέει τὸ
 αἰσθημα τῆς ἀμύνης ἡ σλαβικὴ αὕτη κίνησις.

Τὴν τροπὴν ταύτην ἔχουμεν καθήκον οἱ Ἕλ-
 ληνες νὰ χαίρεισιν θερμότατα, διότι ἐν
 αὐτῇ δικαιούμεθα νὰ διδῶμεν ὄχι τοὺς σκο-
 ποὺς, οὐς ἐπιδιώκει ἡ Ῥωσία ὠλοῦσα τοὺς νο-
 τίους Σλάβους πρὸς τὰ πρόσω, ἀλλὰ σκοποὺς,

οὓς ὀφείλουσι νὰ ἐπιδιώξωσι τὰ ἀντισλαβικὰ
 φῦλα, σκοποὺς καθαρὰς ἀμύνης οὐ μόνον ὑπὲρ
 τῆς ἀκεραιότητος τῆς δυαδικῆς μοναρχίας, οὐ
 μόνον ὑπὲρ τοῦ πολιτισμοῦ, οὐ αὕτη εἶναι ἐ-
 ξαίσιον ὄργανον, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ αὐτῶν τῶν ὑ-
 λικῶν αὐτῆς συμφερόντων. Διότι ἐξόχως θὰ ὑ-
 πηρετηθῶσι τὰ συμφέροντα αὐτῆς ταῦτα πολὺ
 πλεότερον διὰ τῆς προστασίας τῶν ἀντισλα-
 βικῶν φυλῶν, μάλιστα δὲ τῆς ἑλληνικῆς, κατὰ
 τὴν ἐθνικὴν αὐτῶν ἀκεραιότητα ἡ διὰ τῆς ἐπι-
 βουλῆς τῶν ἐθνικῶν αὐτῶν δικαίων καὶ τῆς ὑ-
 περκαύσεως τῶν μνησικακίῶν καὶ τῶν ἐσω-
 τερικῶν ἀνωμαλιῶν διὰ βιαίας προσθήκης νέων
 φυλετικῶν στοιχείων εἰς τὸ ἄκρως ποικίλον
 ψυφιδώτων, ἐξ οὗ συγχροτεῖται.

Ἰσως μηδαμινὸν πρᾶγμα θεωρεῖται ἐν τῇ
 διπλωματίᾳ ἡ προστασία τοῦ δικαίου καὶ τῆς
 ἀληθείας. Ἰσως μετὰ τὰς τινεὶς μανθάνοντες,
 ὅτι ὑπάρχουσιν οἱ φρονούντες, ὅτι καὶ νῦν ἔτι
 δοξάζονται τὰ κράτη ὅσα συναισθάνονται τὴν
 δύναμιν νὰ ὑπερμαχήσῃ τῆς ἐλευθερίας τῶν
 ἀδυνάτων λαῶν. Ἀλλ' ἡ ἀλήθεια δὲν ὀπισθο-
 χωρεῖ πρὸ τῶν μειδιαμάτων τῶν ἡλιθίων καὶ
 αἱ νεώτεροι γενεαὶ θὰ εἶναι εἰς κρείσσονα θέσιν
 νὰ ἐκτιμῶσι τὴν τιμὴν καὶ τὴν δόξαν, ἃς
 προσεπόρισεν εἰς τὸ μέγα του κράτος ὁ ἱπποτι-
 κώτατος καὶ γενναίος φρονέστατος τῶν μοναρ-
 χῶν τῆς Εὐρώπης, ὁ γρηναῖος Φραγκίσκος Ἰω-
 σήφ, ἐὰν περὶ τὰς δυσμαῖς τοῦ βίου του εὐρι-
 σκόμενος ἐπῆξε τὰ θεμέλια πολιτικῆς, ἥτις θὰ
 σύρῃ τοὺς ἀντισλαβικοὺς λαοὺς τῆς Ἀνατολῆς
 ὡς εἰλικρινέστατα ἀφωσιωμένους φίλους καὶ
 συμμάχους τῆς Αὐστρίας ἐν τῇ κοινῇ πάλῃ
 κατὰ τοῦ ἀπαισιωτάτου τοῦ πολιτισμοῦ ἅμα
 καὶ τῆς ἐλευθερίας τῆς ὅλης Εὐρώπης πολε-
 μίου, κατὰ τοῦ Πανσλαβισμοῦ.

ΤΙ ΕΠΕ ΠΕΡΙ ΤΩΝ ΕΝ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ Ο ΠΡΩΤΥΠΟΥΡΓΟΣ κ. ΑΛ. Θ. ΖΑΪΜΗΣ

Ἡ Διεύθυνσις τῆς ἑλληνικῆς ἐφημερίδος
 «Καίρου» ἐν τῇ ὁμωνύμῳ τῆς Αἰγύπτου πό-
 λει ἐκδομένης ἐκ φιλοφροσύνης πρὸς τὸν «Ἀ-
 γῶνα» ἐπέτρεψε νὰ δημοσιεύσωμεν σχεδὸν συγ-
 χρόνως τὴν συνέντευξιν, ἣν ὁ ἐν Ἀθήναις ἀν-
 ταποκριτὴς τοῦ «Καίρου» ἠτύχησε πρὸ ὀλί-
 γων ἡμερῶν νὰ λάβῃ μετὰ τοῦ κ. πρωθυπουργοῦ.
 Τὰ κατὰ τὴν συνέντευξιν ταύτην λεχθέντα, ἀ-
 φορώντα δὲ εἰς τὴν νῦν ἐν Μακεδονίᾳ κατὰ-
 στασιν καὶ τὴν μέλλουσαν τύχην αὐτῆς ἔχου-
 σιν οὕτω:

Ἡ κατὰστασις ἐν Μακεδονίᾳ, κύριε Πρόεδρε,
 τῇ εἰπον, κατὰ τὴν κοινὴν ἀπάντησιν ἀντιλήψιν δει-
 νούται ὁσημέραι, τὸν ἔχοντα δὲ διατρέχει κίνδυνον
 ὁ ἑλληνισμὸς ἐκ τῆς φορᾶς τῶν πραγμάτων ἐν τῇ
 περιμαχίᾳ τοῦ χώρου ἡ τύχη κριθῇ ἐν ἀποσίᾳ τῆς
 Ἑλλάδος καὶ ἐπομένως κατ' αὐτῆς. — Ἀς μοι συγ-
 χαρήσωσιν οἱ ἀναγνώσται νὰ ἀποφύγῃ τὰς τετρι-
 μένας περιγραφὰς τοῦ πᾶς ἐγεγόνου δικτοῦ, πῶς ἀ-
 νηγγέστη, ποῖον χροῖμα ἔχει τὸ πρόσωπον τοῦ κ.
 πρωθυπουργοῦ καὶ ποῖοι χειρισμοὶ ἀνηλλάγησαν.

«Ρώδινα τὰ ἐν Μακεδονίᾳ βεβαίως δὲν εἶ-
 ναι», μοι ἀπεκρίθη. «Ἐκ Βουλγαρίας ὑπο-
 θάλπει δι' ἐνόητους σκοποὺς τεχνικὸς ὀρ-
 γασμὸς ἐπαναστάσεως, ὅστις παραινόμενος
 θὰ ἐπισύρῃ τὴν προσοχὴν τῆς Εὐρώπης καὶ
 θ' ἀναγκάσῃ αὐτὴν εἰς ἀποφάσεις ὀριστικὰς
 περὶ τῆς χώρας ταύτης. Ἀλλ' ἐπὶ τοῦ παρόν-
 τος τὰ πράγματα δὲν ἔχουσι τὸν ὅζον γαρα-
 κτήρα, ὅν ἐξωθεῖται ἐπιτηδεύει ἡ κοινὴ ἐν Εὐ-
 ρώπῃ γνώμη νὰ πιστεύσῃ. Ἐκ παντὸς τοῦ γινο-
 μένου νῦν ἐν Μακεδονίᾳ βουλγαρικὸν ὑπερῶς ση-
 μεῖον τι ἀπορᾷ πῶς διέφυγε τὴν προσοχὴν τοῦ
 εὐφυοῦς ἄλλως καὶ κάλλιον εἰδότες ἢ οἱ εὐ-
 ρωπαῖοι δημοσιογράφοι τὰ ἐν Μακεδονίᾳ πράγ-
 ματα ἑλληνικοῦ τύπου. Αἱ ἐπαναστάσεις τῶν
 ὑπὸ ἀλλοφύλους κυβερνήσεις διατελούντων λα-
 ῶν προσκτώνται σημάσιαν διελθῇ καὶ ἐπισύ-
 ρουσι τὴν προσοχὴν τῶν ἐνδιαφερομένων δυ-
 νάμεων, ὅταν εἶναι ἀληθεῖς ἐπαναστάσεις, ἐ-
 ξεγέρσεις δὴλον ὅτι ὑμῶν καὶ αὐτοπροαί-
 ρετοι τοῦ πιεζομένου λαοῦ κατὰ καταστάσεως,
 ἣν δὲν θέλουσι νὰ ἀνεχθῶσιν. Πρὶντα περὶ
 τούτου τινος ἐν Μακεδονίᾳ; Οὐδὲ τὸ παρὰ
 παν. Σώματα ἐνόπλιον ἀνδρῶν ἐξ τῆς χώρας,
 ἐν ἣ ἐπιδιώκεται ἡ μεταβολή, καταρτιζόμενα

εἰσελάνουσιν εἰς αὐτὴν καὶ μετὰ τινος βιαιο-
 πραγίας, ἃς ἀμέσως ἐν τοῖς ἐπομένοις θὰ χα-
 ρακτηρίσω, τρέπονται καὶ πάλιν πρὸς τὸ ση-
 μεῖον τῆς ἀφεντήρας ὡς εἰς καταφύγιον σωτη-
 ρίας, ὁ δὲ λαὸς τῆς χώρας μένει οἷος ἦτο καὶ
 κατὰ τὴν εἰσβολήν. Τοῦτο δὲν λέγεται ἐπα-
 νάστασις. Τὸν γνήσιον χαρακτήρα τῆς ἐθνικῆς
 ταύτης κινήσεως γινώσκουμεν ἡμεῖς οἱ Ἕλλη-
 νες ὑπὲρ πάντα ἄλλον λαὸν τῆς Ἀνατολῆς.
 Καὶ ἂν ἐξαιρέσωμεν τὴν μεγάλην ἡμῶν ἐξε-
 γερσιν, χθὲς ἔτι, ἃς ἴδωμεν πῶς συνέβησαν τὰ
 πράγματα ἐν Κρήτῃ. Ἕλληνες ἐθελονταὶ μα-
 χηταὶ μετέβησαν καὶ εἰς Κρήτην, ἀλλὰ τὴν
 ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης δὲν ἐδημιούργησαν
 οἱ ἐθελονταί, οὐδὲ συνετήρησαν αὐτὴν οὕτοι.
 Τὴν ἐπανάστασιν τῆς Κρήτης ἐδημιούργησεν ὁ
 λαὸς καὶ μόνος ὁ λαὸς τῆς Κρήτης. Αὐτὸς
 ἐξεδήλωσε τὴν σφοδρὰν ἀπαρעסκιάν του πρὸς
 τὸ κρατοῦν τότε καθεστῶς καὶ αὐτὸς πρὸς τὴν
 μεταβολὴν αὐτοῦ ἔλαβε σύσσωμος καὶ ὁμόθυ-
 μος τὰ ὅπλα. Συμβαίνει τοιοῦτό τι ἐν Μακε-
 δονίᾳ;

Ἐπανάστασις ἐπομένως δὲν ὑπάρχει, οὐδ'
 ἡδύνατο νὰ ὑπάρξῃ ἐν χώρᾳ, ἣν δὲν οἰκοῦσι
 μόνον οὐδ' ἐν πλειονοψηφίᾳ ἀπέναντι τῶν ἄλ-
 λων συνοίκων φυλῶν οἱ Βούλγαροι.

Τούτου μὴ ἐπιτυχανομένου εὐνόητον εἶναι,
 ὅτι οἱ διοργανοῦντες τὸ κίνημα τοῦτο θορύβου
 καὶ ταραχῆς γλιχόμενοι θὰ μετρήχοντο ἄλ-
 λην μέθοδον, ὅπως προκαλέσωσι τὴν προσο-
 χὴν τῆς Εὐρώπης. Καὶ ταύτην τὴν μέθοδον
 ἀληθῶς μετέρχονται κατὰ τρόπον μοναδικῶς
 ἀπαίσιον καὶ ἀγνωστον ἐν τῇ ἱστορίᾳ τῶν ἐ-
 πιζητούντων τὴν ἐλευθερίαν των λαῶν. Διότι
 ἐκ τοῦ ἐμφανοῦς τί ἐπιδιώκουσι τὰ βουλγαρικὰ
 κομιτᾶτα ἢ μᾶλλον τί ἐπιθυμοῦσι νὰ πιστευ-
 θῇ, ὅτι ἐπιδιώκουσιν; τὴν ἀνατροπὴν τοῦ
 τουρκικοῦ καθεστώτος προδήλως. Ἀλλὰ τίνα
 σχέσιν ἔχουσι πρὸς τὴν ἀνατροπὴν ταύτην οἱ
 ἄθροοι φόνοι Ἑλλήνων ἀσπλων, πολιτῶν φι-
 λησύνων καὶ νομοταγῶν, ἀνθρώπων ἐν πάσῃ
 περιπτώσει ὁμοτύχων πρὸς τοὺς φονεῖς; Τίς
 ποτε λαὸς ἐπιδίωκε τὴν ἐλευθερίαν του φο-
 νεύων τοὺς συνυποδούλους; Διότι δὲν εἶναι ἄ-
 γνωστον καὶ δὲν πρέπει νὰ μείνῃ ἀγνωστον ἐν
 Εὐρώπῃ, ὅτι πλείονες εἶναι οἱ Ἕλληνες φονευ-
 θέντες ἐν Μακεδονίᾳ ἢ οἱ Τούρκοι ὑπὸ τῶν
 Βουλγάρων. Κατὰ τοῦτο οὕτοι κατωρόησαν
 πράγματι νὰ προκαλέσωσι ταραχὴν ἐξίαν τῆς
 προσοχῆς τῆς Εὐρώπης καὶ ἀληθῶς, ἂν αὕτη
 προέκτειναι νὰ βελτιώσῃ τὴν τύχην τῆς Μακε-
 δονίας, ἂν πρόκηται νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν ἐλευ-
 θερίαν τῶν ἀτόμων, τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς
 καὶ τῆς τιμῆς καὶ τῆς περιουσίας των καὶ τὴν
 ἀπρόσκοπον πρόοδον ἐν τοῖς ἔργοις τῆς εἰρή-
 νης καὶ τοῦ πολιτισμοῦ, εἶναι ἀδύνατον ὑπὸ
 τοῦ αἰσθηματος τῆς δικαιοσύνης ἀγομένη, ὡς
 πάντοτε, νὰ μὴ λάβῃ πρόνοιαν ἰδίᾳ κατὰ τῶν
 πρωτοφανῶν βιαιοτήτων, ἃς ἀσφαλῶς δὲν θὰ
 παύσῃσι διεγείροντες καὶ προκαλοῦντες οἱ κύ-
 κλοι, οἵτινες καὶ σήμερον ἀντὶ ἀνδρικῆς ἐξε-
 γέρσεως ἀπολύουσι κατὰ τῶν ἀτυχῶν πληθυ-
 σμῶν τῆς Μακεδονίας τὰ ἀπαισιώτατα τῶν ἐγ-
 κλημάτων».

«Ἡ κρίσις ἡμῶν αὐτῇ Κύριε Πρόεδρε», παρετή-
 ρησα,

ΜΙΚΡΑ ΑΣΙΑ

ΤΑ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

(^oΑκολούθει)